දශක තුනක් තිස්සේ උතුරේ පැවැති යුද්ධයේ අවසාන දින කිහිපය තුළදී රජයේ හමුදාවන්ට බාරවූ එල්.ටී.ටී.ඊ. ඉදිරි පෙළ සාමාජිකයන් අතර එම සංවිධානයේ දේශපාලන අංශයේ කාන්තා නායිකාව තමිළිනී ජෙයක්කුමාරන් ද විය. යුද ජයග්‍රහණයෙන් පසුව රජය ක්‍රියාත්මක කළ පුනරුත්ථාපන වැඩ පිළිවෙළ යටතේ නැවත සමාජ ගත කෙරුණු ඇය ඉන් වසර කිහිපයකට පසුව මහරගම පිළිකා රෝහලේදී ජීවිතක්ෂයට පත්වූයේ පිළිකා රෝගියෙකුවය. පිළිකා රෝගයට ගොදුරුව මරණය අභිමුව සිටියදී ඇය එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය හා සම්බන්ධ සිය ක්‍රියාකාරකම් සහ බිහිසුණු අත්දැකීම් පිළිබඳ තබන ලද

ලිඛිත සටහන් පසුව දෙමළ භාෂාවෙන් පොතක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කෙරිණි. එහි ඇතුළත් කරුණු දෙමළ සමාජය තුළ මහත් විවාදයටද, බාහිර සමාජයේ මහත් අවධානයටද ලක්වීය.

අතිමහත් සමාජ පිරිවැයක් දරමින් එල්.ටී.ටී.ඊ. යුද සංවිධානය වැනසීමට රජයේ හමුදා සමත් වුවද, එම සංවිධානයේ නැඟීමට සහ පැවැත්මට බලපෑ හේතු නැසීමට රජය මෙතෙක් සමත්වී නැත. උතුර3 4 දෙමළ ජාතිවාදයද, නැඟෙනහිර මුස්ලිම් ජාතිවාදයද, දකුණේ සිංහල ජාතිවාදයද මේ මොහොතේ නව වටයකින් හිස ඔසවමින් සාමකාමී පුරවැසි සමාජයට සන්නිවේදනය කරන පනිවිඩයද බෙහෙවින් භයානකය. එවැනි පසුබිමක මද අස්වැසිල්ලක් භුක්තිවිඳිමින් සිටින දැනුම්වත් සිංහල පුරවැසි සමාජයට තමිළිනීගේ මරණාසන්න ස්මරණය මගින් ලබාදෙන පනිවිඩයේ ඇති සුවිශේෂීත්වය සළකා එහි සිංහල පරිව3 4තනය කොටස් වශයෙන් ඔබ වෙත ගෙනඑන්නෙමු. තමිළිනී දෙමළ බසින් තැබූ සටහන් සිංහලයට නැඟූ ආචාර්ය ස්වාමිනාදන් විමල් සහ ඒ සඳහා අවශ්‍ය සෙසු සම්පත්දායකත්වය සැපයූ සිනමාවේදී ධ3 4මසිරි බණ්ඩාරනායක දෙපළට මෙහිදී අපගේ විශේෂ ස්තුතිය පිරිනමමු.

සන්නසට සකස් කරන්නේ - ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

මුස්ලිම් ජනතාව ඇසුරේ අලුත් අත්දැකීම්

අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයෙහි කල්මුණේ, කාරෙතිව් වැනි ප්‍රදේශවලත් සටන්කාමී කාන්තාවෝ සහනාධාර කටයුතුවල යෙදී උන්හ. කෝමාරි නම් ගම සහමුලින්ම විනාශ වී යෑම පිළිබඳව දර්ශනය තවමත් මගේ දෑස්වල මැවෙයි. අම්පාර පොතුවිල් ප්‍රදේශ සඳහා වන සහනාධාර කටයුතු විවිධ ජනතා සංවිධාන, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, විමුක්ති කොටි සංවිධානය සහ හමුදාව වශයෙන් බොහෝ පිරිස් විසින් සිදුකරන ලදි. හැමෝම තම න්‍යාය පත්‍රයන්ට අනුව වැඩ කළා මිස ඒකාබද්ධව කටයුතු කිරීමේ ආකල්පය කිසිවෙකු තුළවත් තිබුණේ නැත. එවැනි සම්පත් බහුල සංවිධාන ඒකාබද්ධව ජනතාවගේ අවශ්‍යතා දැන හඳුනාගෙන ඒ අනුව වැඩ කටයුතු බෙදා ගෙන සිදුකර තිබුණේ නම් සුනාමි ආපදාවෙන් පීඩාවට පත් එම ජනයාට වඩා වැඩිපුර ප්‍රතිලාභ ගෙන දෙන සේවයක් ඉටු කළ හැකිව තිබුණු බව මට අවධාරණයෙන් පැවසිය හැකිය. ජනතාවට සහණාධාර ලබා දීමට සියලුදෙනා සමඟ මහත් සහයෝගයෙන් යතුව කටයුතු කළ තිරුක්කෝවිල් ප්‍රදේශයේ උප දිසා පතිතුමාව නාඳුනන තුවක්කුකරුවන් විසින් ක්ෂණිකව ඝාතයක කරනු ලැබිණි. එයට පසුව දේශපාලන අංශ කාර්යාලයට තර්ජණාත්මක ෆැක්ස් පණිඩිඩ ලැබෙන්නට විය. 'වන්නි කොටි වහා පිට වෙනු' යනුවෙන්ද 'ගැහුණු පිරිමි භේදයක් නැතුව මහ පාරේ වෙඩි තියලා මරා දමනවා' යනුවෙන් ද එම පණිවිඩවල සඳහන් විය. මෙවැනි තර්ජණාත්මක පරිසරයක් තුළ අපගේ සටන්කාමීන්ගේ ගමන් බිමන් ආරක්ෂා සහිතව ඒකාබද්ධක රමින් ජනතාව සඳහා වූ අපේ වැඩ කටයුතු අඛණ්ඩව ඉදිරියට ගෙන යෑමට තීරණය කළෙමු. මට මුස්ලිම් ජනතාව සමඟ ආශ්‍රය කිරීමේ අවස්ථාව ලැබුණේ නැඟෙනහිර පළාතේදීය. ඔවුහු අප සමඟ නිසර්ග ඇලුම්කමින් යුතුව ආශ්‍රය කළහ. මුස්ලිම් ජනයාගේ ගතිගුණ, සිරිත් විරිත්, ඔවුන්ගේ සමාජීය ජීවන විලාශය ආදිය මට ඉතාමත් කිට්ටු ලෙසින් නිරීක්ෂණය කිරීමට අවස්ථාව ලැබුණේ නැඟෙනහිර පළාතේදීය. මා සමඟ පැමිණ සිටි බොහෝ සටන්කාමීන්ටත් එය අලුත් අත්දැකීමක් විය. දිනක් කෝමාරි පාලම පසුකර දිග දුරක් ගිය පසුව මුස්ලිම් ජනයාගේ තාවකාලික වාසස්ථාන දක්නට ලැබිණ. වහාම අපි ඔවුන් සමඟ කතා බහ කිරීමට වාහනයෙන් බැස ගියෙමු. අප වටකරගත් මුස්ලිම් කාන්තාවෝ සිනා මුසු මුහුණින් සතුටින් කතාබහ කළහ. එය අපටද සතුටුදායක අත්දැකීමක් විය. විශාල පීඩාවලට ලක්ව සිටි එම ජනතාවටත් අපි උපකාර කළ යුත්තෙමු යන හැඟීමෙන් පසු දින ද සමහර වැදගත් භාණ්ඩ ඔවුන්ට දීමට රැගෙන ගියමු. සාරි රෙදි සහ අත්‍යාවශ්‍ය භා ණ්ඩ කීපයක් ඒ අතර විය. එහෙත් අපි බලා පොරොත්තු වූවාට වෙනස්ව අපි දුටු ගමන් එම කාන්තාවෝ වහාම කූඩාරම්වලට ගොස් සැඟවුණහ. එය මට මහත් වේදනාවක් විය. ඊයේ අප සමඟ නිර්ව්‍යාජව සිනාසී කතා බහ කළ මුහුණු මගේ දෙනෙත් ඉදිරිපිට දර්ශනය වන්නට විය. මුස්ලිම් වැඩිහිටියන් කීප දෙනෙකු පැමිණ අප සමඟ කතාබස් කළහ. කාන්තාවන් සඳහා අප ගෙනා භාණ්ඩ කාන්තාවන් අතටම දීම අපේ කැමැත්ත විය. හෙමින් ඔවුන්ගේ කූඩාරම්වලට හිස දිගු කර ඔවුන් සමඟ කතාබහ කිරීමට උත්සාහ කළත් ඔවුහු පෙර දිනයෙහිදී මෙන් විවෘත මනසකින් කතාබහ නොකර නිහඬව පැත්තකට වූහ.

'ඔයාල ඊයේ අපිත් එක්ක හිනාවෙලා කතා කෙරුව වගේ අයි අද කතා කරන්නේ නැත්තේ?'

'මේක පාර අයිනේ. අපි හඟාක් වෙලාවට එළියට එන්නේ නෑ. ඊයේ ඔයාල ගෑණු අය විතරයි ආවේ. ඒ වුණාට අද පිරිමි අයත් අවිල්ලනේ'. යැයි ඔවුහු පැවසූහ.

එහෙත් එය බොරු චාටු කතාවක් බව අපට පැහැදිලි විය. ඔවුන් අප සමඟ ආශ්‍රය කිරීම කවුරුන් හෝ වළක්වා ඇති බව පැහැදිලිව අවබෝධ විය. අපි ඔවුන් සමඟ කතාබස් කර ඔවුන් සඳහා ගෙනවිත් තිබූ භාණ්ඩ ලබා දුන්නත් ඔවුන් ඒවා භාර ගත්තේ මඳ චකිතයකින් යුතුවය. ඇත්තෙන්ම ඔවුන් ද අපේ සටන්කාමී සහෝදරියෝ ද අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් මහත් මිත්‍රත්වයෙන් ආශ්‍රය කිරීමේ කැමැත්තෙන් උන්හ. ඔවුහු තම කූඩාරම්වල පිසූ ආහාර සහ තේ පැන්වලින් අපට සංග්‍රහ කළහ. අප ආසන්නයෙහි ඉඳගෙන අපේ අත් අල්ලාගෙන සිනාමුසුව කතාබස් කළ එම සොම්නස් සහගත මොහොත නැවතත් ස්මරණය කරන මගේ දෑස්වලට කඳුළු උනයි. ආයුධ සන්නද්ධ අරගලයක් ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රේමය පිරුණු මාර්ග කීපයක් වසාගෙන අපි හුදකලාව සිටියෙමු ද යන්න මට මුල්ලිවායික්කාල් අවසන් දිනවල දැනෙන්නට විය.

කුඩා වියෙහි සිටම අපේ ගති සිරිත් වෙනස් මිනිසුන් ආශ්‍රය කර ඔවුන්ගේ හැඟීම් මැනවින් අවබෝධ කර ගෙන වැඩීම කොයිතරම් වැදගත්ද යන්න මම නැඟෙනහිර පළාතේ දී අවබෝධ කරගත්තෙමි. පුළුල්ව පැතිරුණු ලෝකයේ කොයිතරම් වෙනස්කම් භේද භින්නතාවන් පැවැතියත් මනුෂ්‍යත්වයෙහි පොදු භාෂාව වූ ප්‍රේමය යනු සියලු බාධාවන් බිඳගෙන මිනිසුන් එක්රැස් කරන පාලම බව මගේ සෘජු අත්දැකිම් මට ඉගැන්වීය. අපේ ජාතියේ ජීවන ලක්ෂණ ආරක්ෂා කරගැනීමටත් අපි අපි ලෙසින් ජීවත්වීමටත් කැමැත්ත දැක්වීම කොයිතරම් දුරට සාදාරණද ඒ තරමට තවත් ජන සමූහයකගේ අයිතිවාසිකම් ද, හැඟීම් ද අවබෝධ කර ගැනීමටත් ඒවාට ගරු කර ජීවත් වීමත් ඉතාමත් වැදගත්ය. ලංකාවේ දේශපාලන ඉතිහාසය තීරණය කළ වැඩිහිටි පරම්පරාවේ නායකත්වයේ පටු චින්තන විකෘතීන් හේතුවෙන් තවත් පරම්පාරවක ජීවිත නැති භංග වූවා යැයි මම සිතමි.

සුනාමි වැඩසටහනේදී නැඟෙනහිර පළාතේ දෙමළ තරුණ තරුණියන් මුස්ලිම් සිංහල යනාදී වශයෙන් විවිධ අය සමඟ එක්වී කටයුතු කිරීමේ අවස්ථාව මට හිමි විය. එම අවස්ථාවන්වල දී ප්‍රකාශනය වූ සාමූහික මිනිස් පෞර්ෂත්වයෙහි විස්මය ජනක ශක්තිය මා තුළ මහත් ප්‍රමෝදයක් ඇති කළේය. එම නිර්මාණාත්මක ශක්තිය ලංකා වේ දේශපාලන නායකත්වයන් විසින් යුද්ධය සඳහා භාවිත කර යුද්ධයෙන්ම විනාශ කර දමනු ලැබිණ.

සුනාමි ආපදාව නිසා පීඩාවට පත්ව තම ඥාතීන් සහ දේපළ අහිමිව සිටි ජනයා පත්ව සිටි මානසික පීඩාවන් අඩු කළ හැකි සමහර කලා අංග ද අපි සංවිධානය කළෙමු. පාසල් ගුරුවරුන් සහ සිසුන් විසින් එම කලාංග, ජනයා රැඳී සිටි තාවකාලික කූඩාරම්වල ඉදිරිපත් කරන ලදි. එය ජනයාගේ මානසික පීඩනයට යම් සහනයක් ගෙන දීමට සමත් විය. සාමාන්‍යයෙන් මරණයක් සිදුවූ අවස්ථාවක ගමේ සියලු දෙනාම එක්ව පවුලේ අයව සනසවති. එහෙත් මුළු ගමම මරණ හේතුවෙන් වේදනා හරිතව සිටිද්දී ළමුන් මිය යෑමෙන් වේදනාවට පත්ව සිටින මවුවරු මුව විවරව ඇඬීමට නොහැකිව ගොළුව උන්හ. විලාප නඟා හැඬීම මගින් තම ශෝකය පළ කරන විට ඔවුනගේ හිතේ වේදනාව සහ පීඩ නය අඩුවීමට අවස්ථාව ලැබෙයි යන පදනම මත සුනාමි ආපදාව ඇතිවී මාසයක් පිරෙන දිනය සැමරීමට කටයුතු සංවිධානය කළෙමු. එම සැමරුමට සුනාමි සහනාධාර කටයුතුවල නියුතු වූ සංවිධානවල නියෝජියන්ටත් ආරාධනා කළෙමු. පළමුව පොදු ස්මරණ පහන දල්වන මෙන් තිරුක්කෝවිල් ප්‍රදේශයේ අණාදෙන නිලධාරීගෙන් මම ඉල්ලා සිටියෙමි. ඔහු ද මගේ ඉල්ලීම කිසිඳු පැකිළීමකින් තොරව පිළිගෙන පහන දැල්වූවේය. ජනතාවට සැන සීමක් ඇති කරවන අන්දමේ කථා කීපයක් මම එහි පැමිණ සිටි සංවිධාන නියෝජිතයන් දෙතුන් දෙනෙක් ලවා පැවැත්වූවෙමි. ශ්‍රී ලංකා හමුදාවත් සටන්කාමීනුත් පළමු වතාවට එකම ස්ථානයක රැස්ව ජනතාව සනසවන වැදගත් සිදුවීමක් ලෙසින් මෙම රැස්වීම පැවැත්වූවෙමු. සුනාමි සහනාධාර වැඩසටහන් දිගටම සිදුකිරීම පිළිබඳ රැස්වීමක් වන්නියෙහි පැවැත්වීමට නියමිත හෙයින් එයට සහභාගි වීමට පැමිණෙන මෙන් මට දැනුම් දුන්නේය. නැඟෙනහිර මගේ වැඩ කටයුතු සංවිධානය කර සටන්කාමී සහෝදරියන් දෙතුන් දෙනෙක් කැටුව මම පිටත්ව ආවෙමි. මඩකළපුව දිස්ත්‍රික්කයෙහි දේශපාලන කටයුතු භාරකරු වූ කෞශල්‍යන්ද රැස්වීමට කැඳවා සිටි හෙයින් මම තිරුක්කෝවිල් සිට ද කෞශල්‍යන් මඩකලපුවෙහි සිට ද පිටත් වූවෙමු. පසු දින උදේ නමයට පමණ රැස්වීම කිලිනොච්චියෙහි දේශපාලන මහ ලේකම් කාර්යාලයේදී පැවැත්විණි. සුනාමි ආපදාව ඇතිවූ පසුව පැවැත්වූ වගකීම්භාර තනතුරු දරන්නන් සඳහා වන රැස්වීම හෙයින් බොහෝ වැදගත් කරුණු පිළිබඳව සාකච්ඡා කළහ. රැස්වීම අවසන් වූ එදින මැදියම අපි නැවතත් නැඟෙනහිර පළාතට යාමට සූදානම් වූයෙමු. රැය පුරා ගමන් කර පසු දින උදේ අපගේ වැඩ කටයුතු නැවතත් සිදුකළ හැකි යැයි අපි අදහස් කළෙමු. කෞශල්‍යන් ගමන් කළ වාහනයත් මා ගමන් කළ වාහනයත් එකකට පසුව එකක් ලෙසින් වවුනියාව හමුදා පරීක්ෂා මුරපොළ පසුකර ඒ නවය මාර්ගයෙහි ගමන් කරන්නට විය.